

تأثیر کیفیت اطلاعات حسابداری منابع انسانی بر تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان گزارش‌های مالی

دکتر سیدمحمد رضا طباطبایی

دکتر محمود همت فر

احمد مالمیری فیروز

نیاز روزافزون موسسات و سازمان‌ها به اطلاعات صحیح و به‌هنگام برای به‌کارگیری در فرایند تصمیم‌گیری، مقوله‌ای ناگزیر است. به‌طور کلی، اطلاعات حسابداری باید از ویژگی‌هایی برخوردار باشد تا در فرایند تصمیم‌گیری مورد استفاده قرار گیرد. ویژگی‌های کیفی این‌گونه اطلاعات، نظیر مربوط بودن، و قابلیت اتکا از جمله خصیصه‌هایی است که بر میزان به‌کارگیری اطلاعات تأثیر می‌گذارد. یکی از مباحث جدید در حسابداری، نگرش نوین به منابع انسانی به عنوان یکی از موثرترین عوامل مولد در ایجاد درآمد موسسات است که براساس آن باید ارزش منابع انسانی به مثابه دارایی با اهمیت موسسه تلقی گردد. حسابداری منابع انسانی سعی دارد با سنجش و اندازه‌گیری، هزینه و ارزش اقتصادی نیروی (منابع) انسانی را مشخص نماید، تا به عنوان یکی از اقلام اطلاعات برای تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان مورد استفاده قرار گیرد. این گزارش‌ها و اطلاعات باید از ویژگی‌های کیفی خاصی برخوردار باشند تا برای تصمیم‌گیری، مفید و قابل استفاده باشند. نیاز به یک نظام اطلاعاتی مربوط به مسایل منابع انسانی به وسیله متخصصان بسیاری به عنوان یکی از مهم‌ترین کمبودهای نظام اطلاعاتی در حسابداری مورد تأکید قرار گرفته است. یکی از نخستین اهداف سیستم‌های حسابداری منابع انسانی کمک به مدیریت برای برنامه‌ریزی و کنترل موثر و کارآمد می‌باشد. اهمیت روزافزون سرمایه‌ی انسانی در کل اقتصاد درک عمیقی از نقش منابع انسانی در سازمان‌ها به وجود آورده است.

اهداف ارائه‌ی اطلاعات حسابداری در گزارش‌های مالی

کلیه‌ی واحدهای اقتصادی برای اداره‌ی فعالیت‌های روزانه، ارزیابی عملکرد گذشته و طرح‌ریزی فعالیت‌های آینده‌ی خود به اطلاعات و گزارش‌های حسابداری نیاز دارند. بنابراین اهداف ارائه‌ی اطلاعات حسابداری در گزارش‌های مالی چنین است:

الف- ارزیابی عملکرد واحد اقتصادی: نتایج حاصل از عملیات حسابداری، نقاط ضعف و قوت عملکرد

ج- پیش‌بینی روند سودآوری واحد اقتصادی در آینده: اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی علاوه بر این که چگونگی عملکرد گذشته‌ی واحد اقتصادی را نشان می‌دهد، در طرح‌ریزی عملیات و فعالیت‌های آینده نیز مورد استفاده قرار می‌گیرند. چرا که «با مقایسه‌ی صورت‌های مالی دوره‌های مختلف، می‌توان جهت گرایش فعالیت‌های واحد اقتصادی و مسیر آینده را معلوم ساخت و علل این گرایش را تعیین کرد و بر این اساس

طوری که گزارش‌های مالی، تصویر کاملی از فعالیت‌ها و رویدادهای مالی واحد اقتصادی را ارائه کند. رعایت اصل اهمیت در ارائه‌ی اطلاعات در گزارش‌های مالی به این لحاظ است که اطلاعات جزئی و کم اهمیت ممکن است باعث گردد که اطلاعات اصلی و بااهمیت از نظر دور بماند.

خصوصیات کیفی مرتبط با محتوای اطلاعات

مربوط بودن

اطلاعاتی مربوط تلقی می‌شود که بر تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان در ارزیابی رویدادهای گذشته، حال یا آینده یا تأیید یا تصحیح ارزیابی‌های گذشته‌ی آنها مؤثر واقع شود.

ارزش پیش‌بینی‌کنندگی و تأییدکنندگی

«اطلاعات مربوط»، یا دارای ارزش پیش‌بینی‌کنندگی و یا حائز ارزش تأییدکنندگی است. نقش‌های پیش‌بینی‌کنندگی و تأییدکنندگی اطلاعات به هم مربوط هستند. برای مثال، اطلاعات در مورد سطح و ساختار فعلی دارایی‌های واحد تجاری، برای استفاده‌کنندگانی که سعی دارند توان واحد تجاری را در استفاده از فرصت‌ها و واکنش به شرایط نامطلوب پیش‌بینی کنند، دارای ارزش است. همین اطلاعات دارای نقش تأییدکنندگی در مورد پیش‌بینی‌های گذشته مثلاً درباره ساختار واحد تجاری و ماحصل عملیات است.

اطلاعات در مورد وضعیت مالی و عملکرد مالی گذشته اغلب برای پیش‌بینی وضعیت مالی و عملکرد مالی آتی و سایر موضوعات مورد علاقه مستقیم استفاده‌کنندگان از قبیل پرداخت سود سهام و دستمزد، تغییرات در بهای اوراق بهادار و توانایی واحد تجاری در ایفای تعهدات خود در سررسید، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برای این‌که اطلاعات دارای ارزش

به موقع فعالیت‌های زیان‌آور را متوقف ساخت و متقابلاً فعالیت‌های ثمربخش را همچنان ادامه داد.» بنابراین اطلاعاتی که از طریق گزارش‌های مالی ارائه می‌شود، باید مربوط، مناسب و کامل باشند. و در ارائه‌ی اطلاعات مالی نیازها و خواسته‌های سرمایه‌گذاران اصلی، مؤسسات سرمایه‌گذاری، تحلیلگران مالی و سایر استفاده‌کنندگان مورد توجه قرار گیرد.

کلیه‌ی اطلاعات مربوط و بااهمیت باید در صورت‌های مالی ارائه شود به

گذشته‌ی واحد اقتصادی را آشکار می‌سازد و راهنمای برنامه‌های آینده قرار می‌گیرد.

ب- قضاوت در مورد چگونگی استفاده‌ی واحد اقتصادی از منابع موجود: از طریق تجزیه و تحلیل اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی می‌توان به کارایی واحد اقتصادی، در استفاده از منابع موجود پی برد و ارزیابی کرد که آیا واحد اقتصادی از امکانات و ظرفیت دارایی‌های خود استفاده می‌کند یا با ظرفیت بدون استفاده مواجه است؟

پیش‌بینی‌کنندگی باشد نیازی نیست که در قالب یک پیش‌بینی صریح ارائه شود. اما توان پیش‌بینی بر اساس صورت‌های مالی تحت تأثیر نحوه‌ی نمایش اطلاعات در مورد معاملات و سایر رویدادهای گذشته ارتقا می‌یابد. برای مثال هرگاه اقلام غیر معمول، غیر عادی و غیر تکراری درآمد یا هزینه جداگانه افشا شود، ارزش پیش‌بینی‌کنندگی صورت‌های عملکرد مالی افزایش می‌یابد.

انتخاب خاصه

برای ارائه‌ی اقلام در صورت‌های مالی باید خاصی قلم مورد ارائه انتخاب شود. صورت‌های مالی تنها می‌توانند آن خاصه‌هایی را ارائه کند که بر حسب واحد پول قابل بیان است. چندین خاصه‌ی پولی وجود دارد که می‌توان در صورت‌های مالی ارائه کرد؛ از قبیل بهای تمام‌شده تاریخی، بهای جایگزینی یا خالص ارزش فروش. انتخاب خاصه‌ای که قرار است در صورت‌های مالی گزارش شود باید مبتنی بر مربوط بودن آن به تصمیمات اقتصادی استفاده‌کنندگان باشد. اطلاعات در مورد سایر خاصه‌ها از جمله خاصه‌های غیر قابل بیان به پول از قبیل مقادیر و سررسیدها را می‌توان با شرح اقلام در صورت‌های مالی یا یادداشت‌های توضیحی به استفاده‌کنندگان انتقال داد.

قابل اتکا بودن

برای این که اطلاعات مفید باشد باید همچنین قابل اتکا باشد. اطلاعاتی قابل اتکا است که عاری از اشتباه و تمایلات جانبدارانه‌ی بااهمیت باشد و به طور صادقانه معرف آن چیزی باشد که مدعی بیان آن است یا به گونه‌ای معقول انتظار می‌رود بیان کند.

اطلاعات ممکن است مربوط باشد لیکن ماهیتاً یا در بیان چنان غیرقابل اتکا باشد که شناخت آن در صورت‌های

مالی به طور بالقوه گمراه‌کننده شود. برای مثال، اگر اعتبار و مبلغ یک ادعای خسارت در یک اقدام قانونی مورد سوال واقع شود، ممکن است شناخت کل مبلغ ادعا در ترازنامه برای واحد تجاری نامناسب باشد گرچه مبلغ و شرایط ادعا می‌تواند مناسب باشد.

بیان صادقانه

اطلاعات باید اثر معاملات و سایر رویدادهایی را که ادعا می‌کند بیانگر آن است، یا به گونه‌ای معقول انتظار می‌رود بیانگر آن باشد به طور صادقانه بیان کند. بدین ترتیب مثلاً ترازنامه باید بیانگر صادقانه‌ی اثرات معاملات و سایر رویدادهایی باشد که منجر به عناصری در تاریخ ترازنامه شود که معیارهای شناخت را احراز کرده باشد.

بیش‌تر اطلاعات مالی تا حدی در معرض این مخاطره قرار دارند که آنچه را که مدعی نمایش آن هستند کاملاً به طور صادقانه بیان نکنند. چرا که در تشخیص معاملات و سایر رویدادهایی که قرار است اندازه‌گیری شود یا در طراحی و اعمال روش‌های اندازه‌گیری و ارائه‌ای که بتواند پیام‌های مرتبط با آن معاملات و سایر رویدادها را انتقال دهد، مشکلات ذاتی وجود دارد.

در برخی موارد اندازه‌گیری اثرات مالی اقلام ممکن است آن‌قدر مبهم باشد که واحدهای تجاری عموماً از شناخت آن‌ها در صورت‌های مالی خودداری کنند. اما در مواردی دیگر ممکن است شناخت اقلام در صورت‌های مالی مربوط تلقی شود و خطر اشتباه مربوط به شناخت و اندازه‌گیری آن‌ها نیز افشا گردد.

رجحان محتوا بر شکل

اگر قرار است اطلاعات بیانگر صادقانه‌ی معاملات و سایر رویدادهایی که مدعی بیان آن‌هاست باشد، لازم است که این اطلاعات بر اساس محتوا و واقعیت

اقتصادی و نه صرفاً شکل قانونی آنها به حساب گرفته شود. محتوای معاملات و سایر رویدادها همواره با شکل قانونی آنها سازگار نیست.

هرچند اثرات خصوصیات قانونی یک معامله خود بخشی از محتوا و اثر تجاری آن است، این اثرات بایستی در چارچوب کلیت معامله از جمله هر گونه معاملات مرتبط مورد تفسیر قرار گیرد. برای مثال یک واحد تجاری ممکن است مالکیت قانونی یک کالا را به شخص دیگری واگذار کند. لیکن هرگاه به شرایط معامله از دیدگاهی کلی نگریسته شود، ممکن است این مطلب آشکار شود که ترتیبی وجود داشته است که از ادامه‌ی دسترسی واحد تجاری به منافع اقتصادی آتی آن کالا اطمینان حاصل شود. در چنین شرایطی گزارش معامله به عنوان یک معامله فروش از لحاظ مقاصد گزارشگری، بیان صادقانه‌ی معامله‌ی انجام شده نمی‌باشد.

بی طرفی

اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی باید بی طرفانه یعنی عاری از تمایلات جانبدارانه باشد. چنانچه انتخاب و یا ارائه‌ی این اطلاعات به گونه‌ای باشد که بر تصمیم‌گیری یا قضاوت در جهت نیل به نتیجه‌ای از قبل تعیین شده، اثر گذارد، صورت‌های مالی بی طرف نیست.

احتیاط

تهیه‌کنندگان صورت‌های مالی در عین حال با ابهاماتی برخورد می‌کنند که به ناگزیر بر بسیاری از رویدادها و شرایط سایه افکنده است. نمونه‌ی این ابهامات عبارت است از قابلیت وصول مطالبات، عمر مفید احتمالی دارایی‌های ثابت مشهود و تعداد و میزان ادعاهای احتمالی مربوط به ضمانت کالای فروش رفته. چنین مواردی با رعایت احتیاط در تهیه‌ی صورت‌های مالی و همراه با افشای ماهیت و میزان آن‌ها شناسایی می‌شود.

احتیاط عبارت است از کاربرد درجه‌ای از مراقبت که در اعمال قضاوت برای انجام برآورد در شرایط ابهام مورد نیاز است به گونه‌ای که درآمدها یا دارایی‌ها بیش‌تر از واقع و هزینه‌ها یا بدهی‌ها کم‌تر از واقع ارائه نشود. اعمال احتیاط نباید منجر به ایجاد اندوخته‌های پنهانی یا ذخایر غیر ضروری گردد یا دارایی‌ها و درآمدها را عمداً کم‌تر از واقع و بدهی‌ها و هزینه‌ها را عمداً بیش‌تر از واقع نشان دهد؛ زیرا این امر موجب نقض بیطرفی است و بر قابلیت اتکای اطلاعات مالی اثر می‌گذارد.

کامل بودن

اطلاعات مندرج در صورت‌های مالی باید با توجه به کیفیت اهمیت و ملاحظات مربوط به فزونی منافع بر هزینه‌ی تهیه و ارائه‌ی آن، کامل باشد. حذف بخشی از اطلاعات ممکن است باعث شود که اطلاعات نادرست یا گمراه‌کننده شود و از این‌رو قابل اتکا نباشد و از مربوط بودن آن کاسته شود.

سیستم اطلاعاتی مدیریت و منابع انسانی

صورت‌هایی که تحت اصول حسابداری صنعتی تهیه می‌شود، مدعی است که با ارائه‌ی تغییر دارایی‌ها، کارایی مدیریت را منعکس می‌سازد ولی این صورت‌ها چون حاوی اطلاعاتی درباره‌ی منابع انسانی و ارزش آن برای موسسه نیست، اهمیت خود را از دست داده‌اند. سیستم اطلاعاتی مدیریت مناسب می‌بایست شامل اطلاعاتی درباره‌ی حسابداری منابع انسانی و اطلاعاتی درباره‌ی تغییرات نیروی انسانی و تأثیر این تغییرات در عملکرد کوتاه‌مدت و بلندمدت باشد. این چنین سیستم اطلاعاتی مدیران را در برنامه‌ریزی‌های جامع و تصمیم‌گیری از طریق پاسخ به سؤال‌های زیر یاری خواهد داد:

الف) نیروی انسانی موسسه چه‌گونه

بین قسمت‌های مختلف باید تخصیص داده شود که بیش‌ترین کارایی مورد نظر تحصیل گردد؟

ب) هزینه‌ی واقعی جایگزینی پرسنل چه مبلغی است؟

ج) چه سرمایه‌گذاری‌ای مورد نیاز است که نیروی انسانی پیش‌بینی شده، برای اجرای برنامه‌های آتی تأمین گردد؟

د) برای حفظ نیروی انسانی موجود و ارتقای سطح کارایی آن‌ها، چه مبلغی باید سرمایه‌گذاری شود؟ این سرمایه‌گذاری در چه زمانی و در کجا باید صورت پذیرد؟

ه) آیا هزینه‌های مربوط به توسعه‌ی فعالیت‌های بالا توجیه‌پذیر است؟

در جست‌وجوی سودمندی اطلاعات منابع انسانی

حسابداری منابع انسانی، چشم‌اندازی از اطلاعات مفید را به طور یکسان فراروی مدیران و سرمایه‌گذاران قرار می‌دهد؛ چرا منابع انسانی باید ارزش‌یابی شوند؟

مارکوز (۱۹۷۶) سه پاسخ اساسی به این پرسش داده است:

۱- فراهم آوردن اطلاعات مالی در قالب اصطلاحات مالی به منظور آگاه ساختن سرمایه‌گذاران، کارکنان و وام‌دهندگان به گونه‌ای که در گزارش‌های مالی قابل درج باشد.

۲- شناسایی میزان مشارکت سرمایه و نیروی کاری در عملکرد کلی سازمان

۳- فراهم کردن مبنایی برای اداره‌ی کل سازمان توأم با منطق اقتصادی بیش‌تر (از طریق درج اطلاعات اصلاح شده از بابت کارکرد پرسنل).

طرفداران حسابداری منابع انسانی می‌گویند که هدف‌شان ارتقای کارایی مدیریت منابع انسانی و ایجاد تسهیلات برای ارزش‌یابی خط‌مشی‌های پرسنلی (نظیر برنامه‌های آموزشی و توجیهی و...) است. از طریق اطلاعاتی که

بتواند چارچوب بهبودیافته‌تری جهت تصمیم‌گیری در مورد منابع انسانی به لحاظ خرید، توسعه و به کارگیری، ارزش‌یابی و تشویق فراهم کند. دیکارلو (۱۹۸۳) گفته است که افشای اطلاعات منابع انسانی در گزارش‌های مالی منجر به استفاده‌ی بهتر و مناسب‌تر از منابع انسانی می‌گردد و این اطلاعات برای سرمایه‌گذاران بیش از سایر گروه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

روش‌های گزارشگری حسابداری منابع انسانی

چهار روش برای انعکاس سرمایه‌گذاری در منابع انسانی در گزارش‌های مالی سالانه‌ی شرکت‌ها وجود دارد:

۱- در گزارش هیئت مدیره به مجمع عمومی صاحبان سهام آورده شود.

۲- در ترازنامه در قسمت دارایی‌های نامشهود آورده شود.

۳- در صورت‌های مالی حسابرسی نشده آورده شود.

۴- به پوست صورت‌های مالی اساسی ارائه گردد.

به عنوان اقدامی اولیه در مورد نحوه‌ی عمل حسابداری دارایی‌های انسانی، گزارش هیئت مدیره ممکن است مخارج انجام شده برای آموزش کارکنان خود را جداگانه گزارش کند. این گونه اطلاعات به سرمایه‌گذاران و تحلیل‌گران مالی کمک می‌کند تا میزان توجه مدیریت به توسعه‌ی منابع انسانی به‌عنوان عامل حیاتی برای تضمین سوددهی شرکت در بلندمدت را ارزیابی کنند. به‌علاوه، گزارش هیئت مدیره باید شامل اطلاعاتی در مورد ترک خدمت کارمندان از لحاظ روند و هزینه‌ی آن نیز باشد.

احتمالاً شرکت باید در مورد ترک خدمت مدیران کلیدی و متخصصان فنی خود که ممکن است به رقبای تجاری شرکت ملحق شوند یا رقیب جدیدی

را به وجود آورند، نیز گزارش کند. این موضوع در صناعی که با تکنولوژی پیش می‌روند و تحقیق و توسعه‌ی دانش در آن‌ها نقش بسیار مهمی دارد، غیر عادی نیست.

اطلاعات در مورد سرمایه‌گذاری‌ها در دارایی‌های انسانی در گزارش‌های دارایی‌های نامشهود ارائه شود. این روش را موسسه‌ی حسابرسی آرتور اندرسن پیشنهاد کرده است. این موسسه پیشنهاد می‌کند مبالغ عمده‌ای که صرف دارایی‌های نامشهود، از جمله منابع انسانی، می‌شود در صورت‌های مالی به طور جداگانه گزارش شود. به علاوه، شرکت‌هایی که مخارج هنگفتی در زمینه‌ی دارایی‌های نامشهود متحمل می‌شوند، به‌ویژه شرکت‌هایی با وابستگی شدید به تکنولوژی و شرکت‌های خدماتی که سرمایه‌گذاری‌های کلانی برای کارکنان خود می‌نمایند و همچنین شرکت‌هایی که از طریق ادغام و خرید سهام و پرداخت مبلغ هنگفت برای سرقتی فعالیت‌های تجاری موجود رشد می‌کنند، باید صورتی از دارایی‌های نامشهود خود را ارائه کنند.

ارائه‌ی اطلاعات در مورد سرمایه‌گذاری‌ها در منابع انسانی، انعکاس آن‌ها در صورت‌های مالی حسابرسی نشده است. شرکت‌ها می‌توانند مجموعه‌ای از صورت‌های مالی را که دربرگیرنده‌ی سرمایه‌گذاری‌ها در دارایی‌های انسانی طبق روش‌های پیشنهادی حسابداری منابع انسانی است، به عنوان اطلاعات تکمیلی به همراه صورت‌های مالی سالانه ارائه کنند. در گزارش‌ها تصریح خواهد شد که صورت‌های مزبور باید جدا از صورت‌های مالی اساسی که طبق اصول پذیرفته‌شده‌ی حسابداری تهیه و ارائه شده‌اند، مورد بررسی قرار گیرند. همچنین باید یادآور شد که صورت‌های مکمل طبق اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری تهیه و حسابرسی نیز نشده‌اند و فقط اهم دلایل مدیریت

را مورد نحوه‌ی عمل‌های مختلف حسابداری نشان می‌دهد.

سرمایه‌گذاری در دارایی‌های انسانی، منظور کردن آن در صورت‌های مالی اساسی است. در این روش، سرمایه‌گذاری در دارایی‌های انسانی به عنوان دارایی‌های بلندمدت مطرح و طی عمر مفید مورد انتظار آن مستهلک می‌شود.

اگرچه این نحوه‌ی عمل در مورد سرمایه‌گذاری‌ها در نیروی انسانی معمول و متداول نیست، اما برخی از شرکت‌ها از آن پیروی کرده‌اند برخی از مؤسسه‌ها و شرکت‌ها نظیر خطوط هوایمایی،

مورد استفاده قرار داد. اگر این ارزش بیش‌تر از هزینه‌ی کسب آن باشد، در این صورت این اطلاعات مورد نیاز بوده و باید تهیه گردد. ارزش اضافی به دست آمده از تصمیم‌گیری با اطلاعات اضافی ارزش ناخالص اطلاعات اضافی شناخته شده و اختلاف بین ارزش ناخالص اطلاعات اضافی و هزینه‌ی تدارک اطلاعات، ارزش خالص اطلاعات اضافی نامیده شده است.

خصوصیات و ارزش اطلاعات حسابداری منابع انسانی
حسابداران باید این هدف را در

نظر داشته باشند که اطلاعات را به طور صحیح و در حجم مناسب و به موقع و با حداقل هزینه به دست استفاده‌کنندگان واقعی برسانند.

دسترسی به این هدف موجب طرح این سؤال شده است که میزان مطلوب حجم اطلاعات، مطالب مندرج آن، درجه‌ی دقت و صحت و سرعت انتقال اطلاعات چه باید باشد؟

دسترسی به هر یک از این گزینه‌ها هزینه و ارزش متفاوتی دارد و حسابداران باید در زمان جمع‌آوری و ارائه‌ی اطلاعات حسابداری این مطلب را در ذهن داشته باشند.

در صورت وجود اطلاعات دقیق

صنایع الکترونیک و باشگاه‌های ورزشی حرفه‌ای که بخش عمده‌ی سرمایه‌ی آن‌ها را نیروی انسانی تشکیل می‌دهد، با سرمایه‌گذاری در نیروی انسانی چنین برخورد کرده‌اند.

اطمینان از ارزش منافع حاصل از جمع‌آوری اطلاعات

از جنبه‌ی نظری باید پی‌آمدهای اخذ هر تصمیمی را به کمک مقادیر اطلاعات داده شده ارزیابی کرد سپس عواقب آن تصمیم‌گیری را در صورت وجود اطلاعات اضافی بررسی کرد و با مقایسه‌ی این دو رقم، حاصل را به‌عنوان ابزار اندازه‌گیری ارزش اطلاعات اضافی

که دارای حداکثر نفوذ بر وقایع باشند تصمیمات به موقع اخذ خواهند شد. به این ترتیب بین سرعت انتقال اطلاعات (به موقع بودن) از یک طرف صحت و دقت اطلاعات از طرف دیگر ناسازگاری وجود دارد. بنابراین باید هزینه‌ی بهبود سیستم اطلاعاتی با منافع بالقوه‌ی ناشی از آن مقایسه گردد.

هزینه‌ی فراهم کردن اطلاعات، به همان ترتیب که حجم مطالب، صحت، دقت و سرعت انتقال اطلاعات افزایش

آن تصمیماتی اتخاذ کنند. اطلاعات حسابداری توسط گروه‌های مختلف و برای مقاصد گوناگون به کار گرفته می‌شود. نوع اطلاعاتی که یک استفاده‌کننده‌ی خاص به آن نیازمند است، به نوع تصمیماتی بستگی دارد که می‌خواهد اتخاذ کند. بنابراین انتظارات، نیازها و خواسته‌های استفاده‌کنندگان بسیار متنوع و تعیین‌کننده‌ی اطلاعاتی است که باید ارائه شود تا مبنای قضاوت، ارزیابی و تصمیم‌گیری قرار گیرد. اگرچه

می‌باید، با نرخ تصاعدی افزایش می‌یابد.

استفاده‌کنندگان از اطلاعات حسابداری

به طور کلی می‌توان گفت استفاده‌کنندگان از اطلاعات مالی به کسانی اطلاق می‌شود که انتظار می‌رود در مورد اطلاعات حسابداری گزارش شده قضاوت کنند یا بر مبنای

استفاده‌کنندگان از اطلاعات حسابداری با هم تضاد منافع دارند، ولی بهتر است روش‌هایی اتخاذ شود که بین اطلاعات مختلف ارتباط لازم برقرار شود. زیرا برقراری این ارتباط برای افرادی که علاقه‌مند به عملیات شرکت و دورنمای آن هستند، ضروری به نظر می‌رسد و این نتیجه‌ای است که باید سعی کرد بدان دست یافت.

نتیجه‌گیری

امروزه تصمیم‌گیران به ناچار نیاز به اطلاعات مفید، مربوط و قابل اتکا دارند و چنانچه سیستم اطلاعاتی (که وظیفه‌ی اطلاع‌رسانی را به عهده می‌گیرد) نتواند اطلاعات لازم و ضروری را به استفاده‌کنندگان اطلاعات برساند، به نظر می‌رسد تصمیمات اتخاذ شده نه تنها مشکلی را برطرف نمی‌کند چه بسا بر مشکلات واحد اقتصادی بیافزاید. یکی از مباحث جدید در حسابداری، نگرش نوین به منابع انسانی به عنوان یکی از موثرترین عوامل مولد در ایجاد درآمد موسسات است که باید ارزش منابع انسانی به مثابه دارایی با اهمیت موسسه تلقی گردد. حسابداری منابع انسانی سعی دارد با سنجش و اندازه‌گیری، هزینه و ارزش اقتصادی نیروی (منابع) انسانی را مشخص نماید. تا به عنوان یکی از اطلاعات برای تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان مورد استفاده قرار می‌گیرد که این گزارش‌ها و اطلاعات باید از ویژگی‌های کیفی خاصی برخوردار باشند تا برای تصمیم‌گیری، مفید و قابل استفاده باشند. در این میان سیستم حسابداری که مهم‌ترین بخش سیستم اطلاعاتی مدیریت را تشکیل می‌دهد وظیفه‌ی تهیه‌ی اطلاعات حسابداری مورد نیاز استفاده‌کنندگان داخلی و خارجی سازمان‌ها را به عهده دارد. براساس بررسی‌های انجام شده در زمینه‌ی حسابداری منابع انسانی مشخص شده است که حسابداری منابع انسانی در تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان اهمیت به‌سزایی دارد.

منابع

۳. نوروش، ایرج، حسابداری منابع انسانی، فصلنامه علمی پژوهشی بررسی‌های حسابداری، دانشکده علوم اداری و مدیریت بازرگانی دانشگاه تهران شماره ۱۵
4. Flamitz, E; (1998) Human Resource Accounting, San Francisco, Jossey-Bass.

۱. ملامیری فیروز، احمد. رابطه بین کیفیت اطلاعات حسابداری منابع انسانی و تصمیم‌گیری استفاده‌کنندگان گزارش‌های مالی
۲. مرکز تحقیقات تخصصی حسابداری و حسابرسی، استناداردهای حسابداری. تهران: سازمان حسابرسی، نشریه ۱۶۰، تهران - ۱۳۸۴